

נהר זעה

עלון שבועי מבית ישיבת ההסדר בנהריה

שבת פרשת שמות | גליון מס' 11

למני שבת:

ה'תשפ"ג אדר א'

כניסת השבת: 18:23

יציאת השבת: 19:31

שקיעה: 18:53

רבינו תם: 20:06

רציון לחג פסח:

פיצת סטראוס - שיאור 3'

כשביית המקדש היה קיים היו מקריבים כל חג קרבן חגיגה וכן בפסח. אך היום כשלצערנו אין לנו ביהמ"ק, יש לאכול ביצה בליל הסדר כנגד קרבן החגיגה, זכר לאבילות על חורבן ביהמ"ק. וכמו שהאבל החוזר מבית העלמין לאחר שקבר את אחד מקרוביו, מגישים לו "סעודת הבראה" המורכבת ממאכלים עגולים, רמז לכך שהעולם הוא עגול ודור הולך ודור בא (לשון הפסיקתא זוטרא כה, כט). אך ישנו עוד טעם שמביא הרב דרוקמן זצ"ל בביאורו על ההגדה של פסח, והטעם הוא מפני שהביצה היא בין המאכלים היחידים שכלל שהיא מתבשלת יותר כך היא נהיית קשה יותר, לעומת רוב המאכלים שבבישולם הם מתרככים. כך גם עמ"י לעומת העמים, ככל שמנסים לפגוע בנו יותר כך אנו נהיים "קשים יותר" וכמו שאומר פרעה לעמו על עמ"י: "וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ". וכך בשאר הדורות, בניגוד לשאר העמים ההולכים ונמוגים תחת עינויי עמים אחרים - עם ישראל רק הלך והתחזק.

דבר תורה על פרשת השבוע:

יוסף קרמר - בוגר הישיבה

"והסיר את מוראתו בנוצתה והשליך אותה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן"

הגמרא במסכת מעילה (דף י"א, י"ב) דנה בשאלה: האם יש מעילה בדישון המזבח או לא? שם לומדת הגמרא מהפסוק: "והשליך אותה... אל מקום הדשן" - שהדשן היה נבלע במקום; ומכאן היא מסיקה שאין מעילה בדשן, כיון שהוא היה נבלע במקומו.

בזאת יובן מדוע התורה הגדירה מקום מדויק להשלכת פסולת העוף: "אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן".

רק אם יזרוק הכהן את הדשן אל המקום המסוים הזה, הוא ייבלע במקומו. והרי זה נס בתוך נס. כך יראו בני ישראל את ההשגחה האלוקית במקום הקדוש.

שבת פסח!

מהנצחה הישיבה:

סוף למן חורף אחרון
טוף ישיבתי לכבוד

סדנת אפית מצות עם
הרב יצקב סלקאוו

זיוסי
מרץ 23
יוצא לדרכך

